

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 60-967 Poznań

Poznań, dnia 12 grudnia 2024 r.

D/KA.UH.8361.126.2024
ZPO

Barbara Karbowska
Barbara Karbowska Firma Handlowo-
Usługowa „BIK”
ul. Legionów 19A/B
62-800 Kalisz

Dariusz Karbowski
ul. Rzymska 49B
62-800 Kalisz

Wspólnicy spółki cywilnej:
Firma Handlowo-Usługowa „BIK”
spółka cywilna Barbara Karbowska,
Dariusz Karbowski

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 104 § 1 i art. 189d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 927 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcom: Barbarze Karbowskiej i Dariuszowi Karbowskiemu, prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą: Firma Handlowo-Usługowa „BIK” spółka cywilna Barbara Karbowska, Dariusz Karbowski, ul. Legionów 19 A/B, 62-800 Kalisz, NIP: 6182125005 solidarnie karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100) z tytułu nieprzekazania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych użytkownikom tych produktów – w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,
- 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z treści art. 42 ust. 1 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

W dniach od 10 do 16 lipca 2024 r., na podstawie upoważnienia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr D/KA.UH.8361.126.2024 z dnia 10 lipca 2024 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Kaliszu, przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorców: Barbary Karbowskiej i Dariusza Karbowskiego, prowadzących wspólnie działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą: Firma Handlowo-Usługowa „BIK” spółka cywilna Barbara Karbowska, Dariusz Karbowski, ul. Legionów 19A/B, 62-800 Kalisz, NIP: 6182125005, miejsce kontroli: ul. Legionów 19A/B, 62-800 Kalisz.

W wyniku czynności kontrolnych ustalono, iż przedsiębiorcy jako podmioty prowadzące jednostkę handlu detalicznego, którzy sprzedają produkty w opakowaniach - nie wywiązali się z obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 42 ust. 1 ustawy, albowiem nie uwidocznili informacji o:

1. dostępnych systemach zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,
 2. właściwym postępowaniu z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
 3. znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży.”.

Jak stanowi art. 54 ustawy do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a, art. 41 i art. 42 ust. 1 ustawy.

Stosownie do treści art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy: „Karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.”.

Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11 i 12 ustawy, na mocy przepisu art. 58 ust. 2 ustawy wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

Zgodnie z regulacją art. 57 pkt 4 ustawy *„Kary pieniężne wynoszą: 4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11-12a - od 500 zł do 20 000 zł.”.*

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 42 ust. 1 ustawy. Pismem z dnia 12 listopada 2024 r, znak D/KA.UH.8361.126.2024 (daty doręczenia stronom: pani Barbarze Karbowskiej - 13 listopada 2024 r., pan Dariusz Karbowski – odebrał pismo 26 listopada 2024 r.), organ zawiadomił strony o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Strony pouczone, że mogą brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 189d Kpa oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację art. 10 § 1 Kpa. Strony nie skorzystały z przysługującego im uprawnienia.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przede wszystkim przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, co uniemożliwia odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanych przedsiębiorców i poprzestanie na pouczeniu. Skoro przedsiębiorcy nie wykonali obowiązków określonych w przepisach ustawy, mających istotne znaczenie dla ochrony środowiska, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony środowiska. Realizacji tego celu służą m.in. przepisy statuujące obowiązek informacyjny realizowany przez przekazywanie konsumentom informacji odnośnie recyklingu, zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy. Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 56 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności*

oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną).” Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strony dopuściły się nieprawidłowości czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia stron z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strony, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosły żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, iż strony dopuściły się wyżej wskazanych naruszeń, a zaprzestały naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. Nie jest bowiem możliwe wsteczne przekazanie konsumentom brakujących do czasu przeprowadzenia kontroli informacji, które dawały konsumentowi wiedzę na temat systemów zbierania czy recyklingu opakowań. Oznacza to, że nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi

pozwalających na udzielenie prawidłowych informacji tym konsumentom, którzy już np. opuścili sklep przedsiębiorców. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając kryteria określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzeby ochrony życia lub zdrowia, ochrony ważnego interesu publicznego oraz czas trwania naruszeń, organ ustalił, że w należącym do stron sklepie prowadzono sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach. Przedsiębiorcy zobowiązani byli czynić zadość wymogom wynikającym z art. 42 ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek udostępnienia konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Brak przekazania informacji dotyczących postępowania z odpadami opakowaniowymi istotnie wpływa na realizację celów ustawy, stąd waga tego naruszenia jest znaczna. Odnosząc się do czasu trwania naruszenia organ wskazuje, iż ustawa weszła w życie 1 stycznia 2014 r., zatem strony miały dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy. Uwzględniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku w następstwie, którego ma być nałożona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ ustalił, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez strony przedmiotowych obowiązków. Analizując stopień przyczynienia się stron do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowani przedsiębiorcy, działając na rynku jako podmioty profesjonalne, mają obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strony powinny były dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Organ uwzględnił także, iż strony zaprzestały naruszania prawa. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do wysokości korzyści, którą strony osiągnęły, lub straty, której uniknęły, iż strony poinformowane o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosły się do wyżej wskazanych okoliczności. W zakresie przesłanki warunków osobistych stron, na które administracyjna kara pieniężna jest nakładana, organ wskazuje, iż strony poinformowane o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosły się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100) z tytułu nieprzekazania przez przedsiębiorców prowadzących jednostkę handlu detalicznego i sprzedających produkty w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, użytkownikom tych produktów.

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 4 ustawy, kary pieniężne, o których mowa w sentencji decyzji, stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorcy są zobowiązani wpłacić kary na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

- 1) 2 x Strona;
- 2) BA;
- 3) a/a.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Welfitz-Kędra